

РЕШЕНИЕ

№ 906

гр. София, 11.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 02.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **1685** по описа за **2012**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 4008 от 17.02.2012 г., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК],
[населено място], чрез управителя П. А. Ф., срещу Ревизионен акт №
1105771/05.10.2011 г., издаден от М. Г. П. – главен инспектор по приходите в ТД на
НАП – С., потвърден с решение № 41/09.01.2012 г. на директора на дирекция „ОУИ” –
С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта на непризнато право на приспадане
на данъчен кредит в размер на 1 050 962,38 лв. за данъчни периоди 01.03.2010 г. -
31.03.2011 г., както и съответните лихви за забава по издадени фактури от [фирма] с
ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], [фирма] с ЕИК по
БУЛСТАТ[ЕИК] и [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], като иска същият да бъде
отменен като незаконосъобразен в обжалваната му част. В жалбата се излагат мотиви,
че на ревизиращите са представени всички изискани документи, които са достатъчни,
за да се признае правото на данъчен кредит. Излага съображения за наличие на реални
доставки по процесните фактури. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОУИ” - С., чрез процесуалния си
представител юрк. М., оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира
юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност
на жалбата.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № 1105771/05.10.2011 г. е издаден от М. Г. П. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С., в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на [фирма] по Закона за данък върху добавената стойност за периода 01.03.2010 г. - 31.03.2011 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1105771/16.05.2011 г., издадена от С. Т. К., на длъжност Началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП - С.. Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на Директора на ТД на НАП С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчването на заповедта, като последната е връчена на упълномощено лице от дружеството на 17.05.2011 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 1105771/24.08.2011 г., връчен на упълномощено лице от дружеството-жалбоподател на 07.09.2011 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице не е подало възражение срещу РД. Издаден е Ревизионен акт № 1105771 от 05.10.2011 г. от М. Г. П. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1105771 от 30.08.2011 г. РА е връчен на упълномощено лице от дружеството на 20.10.2011 г. С вх. № 53-06-4035/02.11.2011 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до директора на дирекция „ОУИ”.

С Решение № 41/09.01.2012 г. на Директора на дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С., издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № 1105771 от 05.10.2011 г. е потвърден. Решението е изпратено на [фирма] по електронен път – чл. 30, ал. 6 от ДОПК - на 10.01.2012 г., като на 12.01.2012 г. е върнато същото съобщение, без да е налице потвърждение за получаване. Жалбата до съда е подадена на 30.01.2012 г., поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № 1105771/05.10.2011 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 1105771 от 30.08.2011 г., издадена от лицето, възложило ревизията. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

По приложението на материалния закон – ЗДДС:

В хода на ревизията е установено, че през ревизирия период [фирма] е извършвало строително монтажни работи, ремонт на машини и оборудване, търговия с цветни метали. Няма назначени лица по трудови правоотношения.

С процесния РА е определен ДДС за внасяне, заедно с лихвите общо в размер на 1 150 533,47 лв., при деклариран от жалбоподателя ДДС за възстановяване в размер на 1 574,69 лв. Разликата между декларираното от лицето и установеното при ревизията в размер на 1 152 108,16 лв. е получена в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 050 962,38 лв. за данъчни периоди от м.03.2010 г. до

м.03.2011 г. включително и лихва за забава в размер на 101 145,78 лв.

Жалбоподателят оспорва РА в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 050 962,38 лв. за данъчни периоди 01.03.2010 г. - 31.03.2011 г., както и съответните лихви за забава по издадени фактури от [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] и [фирма] с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК].

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците на [фирма], с цел да се установи законосъобразно ли е начислен данък върху добавената стойност по издадените от доставчиците фактури и основателно ли се претендира право на приспадане на данъчен кредит от задълженото лице.

В резултат на установеното при проверките е извършена корекция на декларирания от жалбоподателя резултат за ревизираните данъчни периоди, като на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 969 917,05 лв., предмет на обжалване както следва:

- за м.03.2010 г. не е признат данъчен кредит в размер на 1 420,00 лв. по фактура, издадена от [фирма];

- за м.06.2010 г. не е признат данъчен кредит в размер на 2 000,00 лв. по фактура, издадена от [фирма];

- за м.03.2010 г., м.04.2010 г. и м.05.2010 г., не е признат данъчен кредит общо в размер на 113 796,40 лв. по фактури, издадени от [фирма];

- за м.03.2010 г., м.04.2010 г., м.06.2010 г., м.07.2010 г., м.08.2010 г., м.09.2010 г., м.10.2010 г., м.11.2010 г., м.12.2010 г., м.01.2011 г. и м. 02.2011 г. не е признат данъчен кредит в общо размер на 852 700,65 лв. по фактури, издадени от [фирма].

Фактурите, по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, са подробно описани по номер, дата, стойност и ДДС в констатациите на РД и РА, изложени по отделните данъчни периоди.

На основание чл. 37, чл. 53, чл. 56 от ДОПК, с цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на [фирма] е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № КПД-2688/17.05.2011 г. В законоустановения срок с писмо-опис вх. №2680#1/01.06.2011 г. по регистъра на ТД на НАП С., от дружество са представени част от изискваните счетоводни документи, регистри и търговска документация, касаещи визирания период, подробно описани в РД. Не са представени: първични счетоводни документи /фактури, финансови отчети от ЕКАФП, платежни нареждания/; оборотни ведомости за ревизирания период; договори, анекси към тях; приемо-предавателни протоколи, транспортни и други документи, доказващи получаването, съответно изпълнението на декларираните доставки за ревизираните периоди; писмени обяснения, относно предмета на дейност на дружеството, причината, поради която не са представени исканите документи и произхода на средствата за финансиране на дейността на дружеството. Не е предоставена информация и за местонахождението на декларираните от жалбоподателя активи.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане на [фирма] и на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], доставчици на жалбоподателя, резултатите и изводите, от които са възприети в констативната част на РА.

1. Резултатите от извършената насрещна проверка на доставчика [фирма] са отразени в Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №

22-01-43-1105771/23.06.2011 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 10-24-20-547/13.06.2011 г., което е връчено на упълномощено лице на 15.06.2011 г. В отговор на искането, с писмо-опис вх. №10-24-20-547/22.06.2011 г. са предоставени: копие на спорната фактура № 00..144/15.03.2010 г.; дневен отчет от ЕКАФП и приходен касов ордер от 18.02.2011 г.; свидетелство за регистрация на ЕКАФП; СД и дневник за продажби за м.03.2010 г.; извлечения от счетоводни сметки 304 „Стоки”, 411 „Клиенти”, 4532 „Начислен данък за продажбите”, 702 „Приходи от продажби на стоки” за м.03.2010 г. и 501 „Каса в лева” за м.02.2010 г.; оборотна ведомост за м.03.2010 г.; копие на фактура за произход на стоката; граждански договор и сметка за изплатени суми; приемо-предавателен протокол и договор за наем на площ от 05.01.2009 г.

Извършената проверка в информационната система на НАП е установила, че спорната фактура, издадена от [фирма], е включена в дневника за продажби в съответния данъчен период. Констатирано е от базата данни, че предмет на фактурираната доставка е „продажба на стоки”.

Ревизиращият орган е установил, че от проверяваното дружество не са представени всички документи, изискани с ИПДПОЗЛ, поради което не са изяснени следните факти: мястото и датата на извършване на доставките, начина и мястото на предаване на стоките /дата, МОЛ, лицата, извършили натоварването на стоките/; не е изяснен начинът на транспортирането на стоката; разплащане по фактурата, тъй като от представения ПКО, не е видно името на лицето, внесло сумата в брой.

Органът по приходите, извършил ревизията, е направил анализ на представените от [фирма] документи и е установил, че предметът на доставката по спорната фактура е „олово блок”, а предходен доставчик на стоката е ревизираното дружество [фирма]. Същата стока е препродадена отново на жалбоподателя, но на значително по-висока цена. Относно договора за наем на складова площ, е установено, че липсват доказателства за платени суми за наем и издаване на разписки, съгласно чл. 2 от договора. Предвид специфичния предмет на доставката, от проверяваното дружество не са представени съответните придружителни документи със съответните характеристики на метала и за неговата чистота.

Установено е, че [фирма] има задължения към бюджета в размер на 1 475 676,92 лв., а упълномощеното лице на дружеството е същото, което представлява и жалбоподателя.

В хода на ревизията, на жалбоподателя е връчено допълнително ИПДПОЗЛ № КПД 4583/10.08.2011 г. да представи доказателства в потвърждение на извършената доставка. Не са представени доказателства относно: предназначението на стоката, за какво и къде ще се използва; място на съхранение и транспортиране; техническа и технологична документация за закупените активи; придружителни документи.

В резултат на гореизложеното органът по приходите е приел, че няма доказателства за наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и наличие на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, в резултат на което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 420,00 лв. по издадената от [фирма] фактура за данъчен период м.03.2010 г.

2. Резултатите от извършената насрещна проверка на [фирма] са отразени в ПИНП № 22-01-43-1105771-01/23.06.2011 г. В отговор на връчено на упълномощено лице ИПДПОЗЛ изх. № 04-53-06-951/08.06.2011 г. са предоставени копие на спорната фактура № 10..041/30.06.2010 г., с предмет на доставката „отдаване на строителна

бригада”; банкови извлечения; СД и дневник за продажби за м.06.2010 г.; извлечения от счетоводни сметки 411 „Клиенти”, от 4532 „Начислен данък за продажбите”, от см. 703 „Приходи от продажба на услуги” и от см. 503 „Разплащателна сметка в лева” за м.03.2010 г., договор за наем от 01.02.2010 г., граждански договори 5 бр., сметки за изплатени суми и др.

От проверяваното дружество не са представени доказателства относно: основния предмет на дейност на дружеството; обекта, на който е извършвана услугата и начина на калкулиране на цената.

Извършена е проверка в информационната система на НАП и е установено, че [фирма] има задължения към бюджета в размер на 3 117 119, 58 лв., а упълномощеното лице на дружеството е същото, което представлява и жалбоподателя.

Ревизиращият орган е изискал с второ ИПДПОЗЛ № КПД 4583/10.08.2011 г. от жалбоподателя писмени обяснения и всички документи, свързани с доставките от [фирма]. Не са представени доказателства относно спорната доставка.

В хода на ревизията е направен преглед на представените документи и са установени следните факти и обстоятелства: не е уточнено за кои обекти и за какви дейности са ползвани наетите работници; не са представени доказателства относно реалното ползване на наетите работници, като калкулации и количествено стойностни сметки за извършена работа, с включен труд в тях при определяне на стойността на извършваните от жалбоподателя строителни услуги и СМР; не са представени други разходни документи, свързани с наемането на работниците, като платени командировки, транспортни разходи за превозването им до обектите, платени нощувки и др.; две от наетите лица, фигуриращи в представената от жалбоподателя Справка по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на физически лица по граждански договори за 2010 г., са получавали доходи и от доставчика [фирма] и от жалбоподателя; не са представени договори за извършване на СМР, оферти за такива, Протоколи обр.19 за извършени СМР, като са представени само договори за наем на МПС и за счетоводно обслужване; няма данни дали жалбоподателят е извършвал СМР на недвижими имоти, собственост на дружеството, тъй като съгласно представените справки за притежавани недвижими имоти, такива не са декларирани; на основание т. 14 от договора е представен приемо-предавателен протокол, подписан от двете страни, в който не е посочено къде точно е станало предаването на строителните работници.

Въз основа на горното ревизиращият орган е достигнал до извода, че не съществуват доказателства за наличие на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС и наличие на доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, в резултат на което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признан правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 000,00 лв. за данъчен период м.06.2010 г.

3. Резултатите от извършената насрещна проверка на [фирма] са отразени в ПИНП № 22-01-43-1105771-02/14.07.2011 г. Дружеството е регистрирано по реда на ДОПК на 27.04.2004 г. и е deregистрирано по реда на ЗДДС по инициатива на данъчен орган на 21.05.2010 г. Има задължения към бюджета в размер на 1 605 251,36 лв. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх.№ 04-53-06-960/10.06.2011 г. С цел връчването му са извършени две посещения на адреса за кореспонденция, при които не е открит управителят на дружеството, негов представител или упълномощено лице за получаване на данъчни съобщения. Това е удостоверено с протоколи обр. КД-73 № 1126500/10.06.2011 г. и №

1128370/20.06.2011 г. Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК с № 04-53-06-960/21.06.2011 г., което е поставено на 21.06.2011 г. на определеното за целта място в ТД на НАП С., публикувано съответно и в Интернет. Съобщението по чл. 32 от ДОПК е свалено от таблото за съобщения на 27.06.2011 г. и ИПДПОЗЛ е връчено на упълномощено лице.

В законоустановения срок не са представени исканите документи, справки и писмени обяснения от проверяваното дружество. При извършена служебна проверка е установено, че спорните фактури, отразени в искането, не са включени в дневника за продажбите и справка-декларация по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Поради непредставяне на документи от проверяваното дружество не са установени данни относно осчетоводяването, извършено плащане между контрагентите, предходни доставчици за закупените стоки и извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките. Проверяваното лице не е представило договори, анекси, приемо-предавателен протокол и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставките.

Ревизиращият орган е изискал с изрично допълнително ИПДПОЗЛ изх. № КПД 4583/10.08.2011 г. от жалбоподателя писмени обяснения и всички документи, свързани с доставките от [фирма]. В определения в искането срок също не са представени доказателства.

Гореустановените факти и обстоятелства са дали основание на органа, издал обжалвания акт, да приеме, че липсват доказателства за фактическото извършване на документираните доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Във връзка с това и на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС с оспорения РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 113 796,40 лв. по фактури, издадени от [фирма] в данъчни периоди: м.03.2010 г., м.04.2010 г. и м.05.2010 г.

4. Резултатите от извършената насрещна проверка на [фирма] са отразени в ПИНП № 22-01-43-1105771-04/05.07.2011 г. Изготвено е ИПДПОЗЛ изх. № 04-53-06-949/08.06.2011 г. С цел връчването му са извършени две посещения на адреса за кореспонденция, при които не е открит управителят на дружеството, негов представител или упълномощено лице за получаване на данъчни съобщения. Това е удостоверено с протоколи обр. КД-73 № 1126128/09.06.2011 г. и № 1127893/17.06.2011 г. Изготвено е съобщение по чл. 32 от ДОПК с № 04-53-06-949/17.06.2011 г., което е поставено на 17.06.2011 г. на определеното за целта място в ТД на НАП С., публикувано съответно и в Интернет. Съобщението по чл. 32 от ДОПК е свалено от таблото за съобщения на 20.06.2011 г. и ИПДПОЗЛ е връчено на упълномощено лице.

В законоустановения срок не са представени исканите документи, справки и писмени обяснения от проверяваното дружество. При извършена служебна проверка е установено, че спорните фактури отразени в искането са включени в дневника за продажбите и

справката-декларация по ЗДДС за съответните данъчни периоди. Поради непредставяне на документи от проверяваното дружество не са установени данни относно осчетоводяването, извършено плащане между контрагентите, предходни доставчици за закупените стоки и извършени услуги, кадрова и техническа обезпеченост за извършване на доставките. Проверяваното лице не е представило договори, анекси, приемо-предавателен протокол и други документи, свързани с възлагането и изпълнението на доставките.

Ревизиращият орган, е изискал с изрично допълнително ИПДПОЗЛ № КПД 4583/10.08.2011 г. от жалбоподателя, писмени обяснения и всички документи, свързани с доставките от [фирма]. В определения с искането срок не са представени доказателства относно спорните доставки.

Установените факти и обстоятелства са дали основание на компетентния орган, издал обжалвания акт да приеме, че липсват доказателства за фактическото извършване на документираните доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Във връзка с горните разпоредби и на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС с оспорения РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 852 700,65 лв. по фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди: м.03.2010 г., м.04.2010 г., м.06.2010 г., м.07.2009 г., м.08.2010 г., м.09.2010 г., м.10.2010 г., м.11.2010 г., м.12.2010 г., м.01.2011 г. и м. 02.2011 г.

Жалбоподателят оспорва непризнатото право на данъчен кредит по фактурите, издадени от горепосочените доставчици, като счита РА за незаконосъобразен в обжалваната част. Сочи, че е ангажирал в хода на ревизията всички свидетелстващи документи - договори, приемо-предавателен протокол, фактури и доказателства за плащане по тях, които установяват изпълнението на всички законово предвидени задължения по ЗДДС, но същите са пренебрегнати от страна на ревизиращия екип. Същите са представени и от доставчиците му. Посочва, че всички доставчици са отразили начисляване на данъка по спорните фактури, включително безспорно установяват извършените доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят е призован по реда на 47, вр. чл. 50 от ГПК, поради неоткриване на офис на дружеството или упълномощено лице за контакт на декларирания адрес. Не са представени допълнителни доказателства за процесните доставки.

С оглед на така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Правото на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1, съответно - чл. 9, ал. 1, и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, тъй като ревизиращият екип е

обосновал извод за липса на реални доставки.

Понятието доставка на стока е дефинирано в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС - това е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗДДС определя като стока всяка движима и недвижима вещ, включително електрическа енергия, газ, вода, топлинна или хладилна енергия и други подобни, както и стандартният софтуер. Алинея втора на същата разпоредба изключва от понятието стока парите в обращение и чуждестранната валута, използвани като платежно средство. Според чл. 8 от ЗДДС услуга по смисъла на закона е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство.

Установяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на проверката, следва да бъде направено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влягането ѝ в продукция. В случай че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултатът от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

В хода на ревизията е установено, че доставчикът [фирма] не се открива на декларирания адрес. Ненамирането му е възпрепятствало ревизиращия орган да провери счетоводството на доставчика. От страна на жалбоподателя също не са представени доказателства за реалното извършване на доставките. Издадените фактури не са включени в дневниците за продажба и справките-декларации по ЗДДС. Упълномощено лице на доставчика е В. Н. А., която е и упълномощено лице на жалбоподателя. Така установеното води до законосъобразен и обоснован извод, че правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите от този доставчик е основателно отказано, тъй като не са налице доказателства за реалност на доставките и за настъпване на данъчно събитие. Аналогични са констатациите и за доставчика [фирма]. Не са представени издадените от тези доставчици фактури, не е установено естеството на доставките по тях – какви стоки са били продадени, съответно – какви услуги са извършени.

Ненамирането на доставчиците на адресите за кореспонденция и непредставянето на изисканите от тях документи в хода на ревизионното производство не изключват възможността

жалбоподателят да представи достатъчно доказателства в подкрепа на тезата си за правомерно упражняване на право на приспадане на данъчен кредит, но това в настоящото производство не е сторено от него. В процесния случай дори не може да се твърди, че правото на данъчен кредит е отказано по вина на доставчиците, тъй като те се представляват от същото лице, което е упълномощен представител и на дружеството-жалбоподател.

Обосновано е отказано правото на данъчен кредит и по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] с предмет на доставката съответно - „отдаване на строителна бригада” и „олово блок”. Нито ревизираното лице, нито доставчика са посочили на кой обект е работила строителната бригада и какви услуги е извършвала. По отношение на доставката на олово, предходен доставчик на стоката е ревизираното дружество [фирма], което след това пак я е закупило на доста по-висока цена, като ревизираното дружество не е установило къде се намира оловото, за какво е използвано и т.н. Упълномощено лице и на тези доставчици отново е В. Н. А., която е и упълномощено лице на жалбоподателя.

Безспорно е прието от съдебната практика, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Поради това, при преценка от страна на органите на приходната администрация дали е възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, същите имат правомощието да проверят дали отразените във фактурите доставки са реално извършени, именно от посочените доставчици и в посочените обеми. При положение, че както ревизираното лице, така и доставчиците не представят доказателства, от които да е видно, че доставката е реално осъществена, наличието на фактури и счетоводното им отразяване не е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит.

Както в хода на ревизията, така и в хода на административното и съдебно обжалване жалбоподателят не представя доказателства за реалност на фактурираните от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] доставки, въпреки че е негова доказателствената тежест за установяване на положителен факт - наличието на доставка, при констатации от страна на органите по приходите за липса на такава. В този смисъл със свое решение от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11 СЕС в т. 32 се е произнесъл, че съдът е длъжен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали жалбоподателят може да упражни право на приспадане по процесните доставки.

Съгласно чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е установено наличие на фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от същия закон. Поради което обосновано, законосъобразно и правилно ревизиращият орган по приходите е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури.

С оглед изложеното по-горе, настоящият състав намира, че обжалваният РА № 1105771/05.10.2011 г. е законосъобразен и правилен в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 050 962,38 лв. за данъчни периоди 01.03.2010 г. - 31.03.2011 г., както и съответните лихви за забава по издадени фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], поради което жалбата срещу него, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора ответникът има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 21 469 лв.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № 1105771/05.10.2011 г., издаден от М. Г. П. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 41/09.01.2012 г. на директора на дирекция „ОУИ” – С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., сумата от 21 469 лв. /двадесет и една хиляди четиристотин шестдесет и девет лева/ разноски по делото. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: